

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.616/2008/3. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Bodnár Beáta ügyvéd által képviselt **MARS TÉRI KERESKEDŐK, KISIPAROSOK, MEZŐGAZDASÁGI KISTERMELŐK ÉS VÁSÁRLÓK EGYESÜLETE** 6720 Szeged, Kölcsey u. 4. I/7. szám alatti székhelyű felperesnek, - dr. Szónoky Gabriella ügyvéd által képviselt **(I. rendű alperes neve, címe)** pavilon alatti székhelyű I. rendű, valamint **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. rendű alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2008. október hó 31. napján kelt 6.P.21.350/2008/13. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 500.000,- (Ötszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 900.000,-(Kilencszázezer) Ft fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A Csongrád Megyei Bíróság Pk.60.159/2003/8. sorszámú végzésében rendelkezett a felperesi társadalmi szervezet bírósági nyilvántartásba vételéről. Az alapszabályban rögzített célja a szegedi Mars téri piacon dolgozó kereskedők, kisiparosok, mezőgazdasági termelők érdekképviselésének ellátása.

Szeged Megyei Jogú Város Közgyűlése többször megvitatta a piactér rekonstrukcióját és 680/2004. (IX.10.) Kgy. számú határozatában a megépülő csarnokba betelepülő kereskedők bérleti díját 127.000,-Ft/m² egységáron fogadta el, majd 407/2005. (VI.24.) Kgy. számú határozatában az átépítés költségvetési főösszegét 540.000.000,-Ft-ban hagyta jóvá. A beruházás ténylegesen 756.626.050,-Ft költségből valósult meg. Az I. rendű alperes az üzlethelyiségeket

szerkezetkész állapotban 5.000.000,-Ft + ÁFA értéken ajánlotta fel a kereskedők részére, ami a bérleti jog ellenértékének felel meg.

Az I. és II. rendű alperes között 2001. június 1. napján megbízási szerződés jött létre, a II. rendű alperes az I. rendű alperes általános jogi képviselőt látja el.

A felperes keresetében a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján kártérítés jogcímén az I. rendű alperest 80.000.000,-Ft, míg a II. rendű alperest 20.000.000,-Ft megfizetésére kérte kötelezni. Álláspontja szerint mindkét alperes jogellenes magatartást tanúsított, mert a 680/2004. (IX.10.) számú, valamint a 407/2005. (VI.24.) számú közgyűlési határozatokban foglaltaktól eltérő „eladási árat” állapítottak meg a kereskedői helyekért. Az I. és II. rendű alperes munkáját nem kellő gondossággal végezte, ezért a kereskedőknek az elárusítóhely után 200.000,-Ft/m² „bérleti díjat” kell fizetniük, és így összesen 100.000.000,-Ft kárt okoztak. Előadta, hogy magát az egyesületet nem érte kár, azonban a létesítő okirata alapján cél szerinti tevékenysége az érdekképviselő, ezért jogosult a tagok igényeinek érvényesítésére.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az I. rendű alperes az ügy érdemében rámutatott arra, hogy a felperes által hivatkozott közgyűlési határozatok kalkuláció szintjén tartalmazták a várható költségeket és díjakat azzal, hogy a 407/2005. (VI.24.) számú Kgy. határozathoz tartozó előterjesztés 5.000.000,-Ft/raszter értéket jelölt meg. Ez azonban nem azonos a bérleti díjjal, illetve annak megváltása során fizetendő összeggel és erről a közgyűlési határozatok nem is rendelkeznek. Az I. rendű alperes által kiadott piaci rendtartás szabályai szerint a helyhasználati díjszabás kidolgozása a fenntartó feladata, mely adott szempontok figyelembevételével mellett az egyes területrészekre vonatkozó eltérő összegeket tartalmazhat.

A II. rendű alperes védekezése értelmében közte és az I. rendű alperes között megbízási szerződés áll fenn, amelyből eredő kötelezettségeinek eleget tett, a felperes által sérelmezett megváltási ár, illetve bérleti díj meghatározására azonban ráhatása nem volt és a felperesnek kárt nem okozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest kötelezte az I. rendű alperes javára 2.000.000,-Ft perköltség megfizetésére. Indokolásában rámutatott arra, hogy a felperesi képviselő nyilatkozata szerint az egyesület az alperesek magatartásának következtében nem károsodott. A nyilvántartásba vétellel jogi személlyé vált társadalmi szervezet akkor kezdeményezhet kártérítés iránti pert, ha az egyesületet kár éri, azonban a tagjaitól elkülönült, önálló jogalanyisága folytán arra nincs lehetőség, hogy a tagjait ért kár esetén a kártérítési igényt a tagok helyett saját nevében mintegy önjogán érvényesítse. Erre az alapszabálynak a felperes által hivatkozott rendelkezése sem ad lehetőséget. Miután a felperes maga előadta, hogy az általa állított kár a kereskedőket, azaz a társadalmi szervezet tagjait érte és arról is nyilatkozott, hogy a szervezet nem károsodott, nincs olyan felperesi igény, amelyet

Pf.III.20.616/2008/3. szám

érvényesíthetne. A perlési jogosultság hiánya miatt mellőzte a felperes által bejelentett bizonyítási indítvány fogantatását.

A felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében annak hatályon kívül helyezését és a bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Érvelése szerint az egyesület alapszabálya egyértelműen tartalmazza az érdekképviselési tevékenységet és erre tekintettel nyújtotta be tagjai képviselésében a kártérítési igényt. Az egyesület közvetlenül nem, de a tagok károsodtak az alperesek tevékenysége miatt. Az elsőfokú bíróság a keresetet befogadta, hiánypótlásra nem hívta fel, érdemi tárgyalást tűzött ki, amelyen bizonyítási indítványát előterjesztette. A bíróságnak tájékoztatnia kellett volna jogairól és kötelezettségeiről, jelen esetben arról, hogy igazolnia kell képviselési jogosultságát amennyiben nem saját követelését érvényesíti. A tájékoztatásnak ki kellett volna terjednie arra is, hogy a tagjai kárigényét engedményezés útján saját nevében érvényesíthette volna, illetőleg eljárhat a tagok képviselőjeként, ha a perbe felperesként az egyesület tagjai belépnek. A lényegi eljárásjogi jogszabálysértés következtében a bíróság a társadalmi szervezetet és a képviselt tagokat megfosztotta az érdekérvényesítés lehetőségétől.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **megalapozatlan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból a jogszabályoknak megfelelő következtetést vont le, érdemi döntése helytálló, ezért az ítélet az elsőfokú ítéletet annak helyes indokai szerint helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdésére hivatkozással.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A felperes az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) alapján megalakított és a konstitutív hatályú bírósági nyilvántartásba vétel folytán önálló jogi személy társadalmi szervezet, amely az alperesek magatartása következtében vagyoni hátrányt nem szenvedett. Megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes perbeli legitimációval nem rendelkezik, mert hiányzik a fél és a per tárgya, a bérleti jogviszonyból eredő többletfizetési kötelezettség közötti anyagi jogi kapcsolat, vagyis a félnek a vitában anyagi jogi érdekeltsége nincs. Nem a felperes, hanem a társadalmi szervezet tagjai állnak bérleti jogviszonyban az I. rendű alperessel. Tehát az egyesületet nem illeti meg az alperessel szemben a keresettel érvényesített jog. A perbeli legitimáció a jogvita érdekére tartozó kérdés, hiánya esetén a keresetet ítélettel kell elutasítani, így nem kifogásolható, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben tárgyalást tűzött ki. Téves az a

fellebbezési előadás, amely szerint hiánypótlási eljárást kellett volna elrendelni (Pp. 95. §) mert az adott ügyben az érdemi elintézés akadálya - a hiányosság jellege miatt - ilyen intézkedéssel nem volt elhárítható.

Az Etv. 1. § (3) bekezdése alapján társadalmi szervezet minden olyan tevékenység céljából alapítható, amely összhangban áll az Alkotmánnyal és amelyet törvény nem tilt. A szakmai és egyéb érdekképviselőt felvállaló, ennek érdekében tevékenykedő társadalmi szervezet létrehozása megengedett, azonban az érdekvédelminek jelölt cél nem azonos, az ügy tárgyától függetlenül gyakorolható jogi képviseleti tevékenységgel, és ezen utóbbinak ellátására a társadalmi szervezet csak külön törvényben írt feltételek megvalósulása esetén jogosult. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 66. § (1) és (2) bekezdése értelmében a társadalmi szervezet tevékenykedhet jogi segítő szervezetként, ennek előfeltételeként azonban különböző követelményeknek meg kell felelnie; többek között névjegyzékbe kell vettetnie magát, ügyvéddel határozott idejű megbízási szerződést kell kötni és igazolni kell a felelősségbiztosítás fennállását. A felperes maga sem hivatkozott arra, hogy ezen feltételeknek megfelelné, de a társadalmi szervezet tagjai nem is érvényesítettek igényt a perben.

A Pp. 67. § (1) bekezdés g) pontja lehetővé teszi ugyan, hogy a perben meghatalmazottként eljárjon az érdekképviselői célra alapított szervezet saját tagjának olyan perében, amelynek tárgya a szervezet alapszabályában meghatározott érdekképviselői célok körébe vonható, de adott esetben maga a szervezet terjesztette elő a keresetet a tagok nevében, vagyis a felperes nem képviselőként lépett fel.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során nem sértette a Pp. 3. § (3) bekezdésében előírt tájékoztatási kötelezettségét mert az csupán a bizonyítandó tényekre, a bizonyítási teherre és a bizonyítás körére terjed ki, az anyagi jogszabályokra, a Ptk. 328. §-a szerinti engedményezés jogintézményéről szóló tájékoztatóra nem vonatkozik. Tévesen hivatkozott tehát a felperes fellebbezésében ezen okból a lényegi eljárásjogi jogszabálysértésre. A jelen ítélet meghozatalával a társadalmi szervezet tagjai nincsenek elzárva attól, hogy kárigényüket utóbb személyesen érvényesítsék.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű alperes másodfokú eljárási költségeit megtéríteni, amely a jogi képviseletével merült fel. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekkel kapcsolatos ügyvédi munkadíjról szóló 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a)-c) pontja szerint a perértékből kiindulva kell a perköltséget megállapítani. Emellett azonban figyelembe kell venni a per bonyolultságát, az ügyvédnek a perben kifejtett tevékenységét, és olyan összegű ügyvédi munkadíj állapítható meg, amely a fentiek mérlegelése alapján arányban áll az ügyvédnek a perben indokoltan kifejtett tevékenységével. Ezért az ítélet tábla a rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte a munkadíjat, ugyanis figyelemmel volt a fellebbezéssel érintett perérték mellett az I. rendű alperes képviselője által kifejtett nem túl bonyolult ügyvédi

Pf.III.20.616/2008/3. szám

munkára, illetve arra, hogy a másodfokú eljárásban írásbeli beadvány elkészítésére nem került sor. A II. rendű alperesnek felszámítható költsége nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett. A felperes személyes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) és 15. §-a szerint.

S z e g e d, 2009. március hó 9. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Kasza Ferenc sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró